

DECYZJA

Na podstawie art. 8 ust. 1 w związku z art. 1 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. *o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych* (Dz.U. z 2022 r., poz. 140) oraz art. 104 ustawy z dnia 4 czerwca 1960 r. – *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz.U. z 2023 r., poz. 775)

Starosta Kaliski

orzeka

uznać nieruchomość położoną w gminie Blizanów, obręb Brudzew oznaczoną w ewidencji gruntów i budynków jako działki o numerach: 295/1, 295/2, 295/3, 295/4 oraz 295/5 o łącznej powierzchni 1,0118 ha jako stanowiącą mienie gromadzkie, na dzień 5 lipca 1963 r.

Uzasadnienie

Zawiadomieniem z dnia 15 września 2021 r. Starosta Kaliski wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie uznania za mienie gromadzkie nieruchomości położonej w obrębie Brudzew, w gminie Blizanów oznaczonej jako działki o numerach: 295/1 o powierzchni 0,1164 ha; 295/2 o powierzchni 0,1056 ha; 295/3 o powierzchni 0,0963 ha; 295/4 o powierzchni 0,1049 ha oraz 295/5 o powierzchni 0,5886 ha.

W ewidencji gruntów i budynków niniejsze działki ujawnione są jako będące we władaniu samoistnym Skarbu Państwa; jako gospodarujący zasobem nieruchomości Skarbu Państwa oraz gminnymi, powiatowymi i wojewódzkimi wpisany jest Wójt Gminy Blizanów, zaś użytkowanie wpisane jest na rzecz Gminy Blizanów. Brak jest informacji o prowadzonych dla tych działek księgach wieczystych lub zbiorach dokumentów.

W przedmiotowej sprawie podstawę prawną decyzji stanowią przepisy ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku *o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych* (Dz.U. z 2022 r., poz. 140).

Zgodnie z art. 1 ust. 2 niniejszej ustawy, zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie podlegają nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie tej ustawy były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Przepis ten nie dotyczy mienia gromadzkiego położonego na terenach miast i osiedli – co stanowi art. 1 ust. 3 niniejszej ustawy.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 Starosta wydaje decyzję o ustaleniu, które spośród nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3 stanowią mienie gromadzkie, biorąc pod uwagę stan nieruchomości istniejący w dacie wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych tj. w dniu 5 lipca 1963 r., z tego względu decyzja ma charakter deklaratoryjny (tak m.in.: wyrok NSA, sygn. akt II OSK 1588/11, wyrok WSA w Warszawie, sygn. akt IV SA Wa/2827/19).

Mając powyższe na względzie, istotny dla ustalenia, czy dane nieruchomości były mieniem gromadzkim, był zatem ich stan prawny w okresie poprzedzającym datę wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 roku o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych tj. 5 lipca 1963 roku, a w szczególności to, czy nieruchomości te należały do dawnych, czyli istniejących w okresie od 1933 do 1954 roku gromad jako jednostek samorządu terytorialnego, mających osobowość prawną i będących podmiotami praw i obowiązków oraz to, czy przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi. Zgodnie bowiem z treścią art. 1 ust. 2 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie podlegają nieruchomości rolne stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi. Z przepisu tego wynika, że definicji mienia gromadzkiego, którego dotyczy przedmiotowa ustawa, należy poszukiwać w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 roku w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz.U. Nr 64/62, poz. 303 z późn. zm.). W rozporządzeniu tym w § 1 znajduje się legalna definicja zarówno mienia gromadzkiego, jak i dawnych gromad. Zgodnie z nią przez użyte w tym rozporządzeniu określenie mienie gromadzkie rozumieć należy mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz.U. Nr 43, poz. 191) stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe, a przez dawne gromady rozumieć należy gromady istniejące do dnia wejścia w życie wskazanej ustawy z 25 września 1954 roku. (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 3 grudnia 2009 roku sygn. II SA/Ke 615/09). W orzeczeniu z dnia 26 marca 1960 r., I CR 535/59 (OSNC 1961, nr 3, poz. 73) Sąd Najwyższy stwierdził, że majątek byłych gromad stał

się majątkiem państwa. Stanowisko dotyczące charakteru byłego mienia gromadzkiego, które stało się przedmiotem własności państwowej było konsekwentnie podtrzymywane w późniejszych orzeczeniach i Sąd Najwyższy nigdy od niego nie odstąpił (por. postanowienie z dnia 18 listopada 1966 r., I CR 629/66, PUG 1967, nr 11, s. 371-372, wyrok z dnia 30 czerwca 1983 r., III CZP 67/86, OSNC 1987, nr 11, poz. 171), postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2001 roku, III CKN 430/00, OSNC 9/2002, poz. 111. Taki sam pogląd wyrażał Naczelny Sąd Administracyjny (por. wyrok a dnia 9 września 1987 r., II SA 113/87, ONSA 1987, nr 2, poz. 63).

W celu właściwego zrozumienia tych definicji konieczne jest prześledzenie historii regulacji prawnych określających status gromad w okresie poprzedzającym wejście w życie ustawy z 25 września 1954 r. Pod rządem ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie samorządu terytorialnego (Dz.U. Nr 35/33, poz. 294 z późn. zm.) gromady, nie będąc jednostkami samorządu terytorialnego, miały osobowość prawną oraz były podmiotami majątku i dobra gromadzkiego (art.15 tej ustawy). Ustawa z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej wprowadziła system jednolitej władzy państwowej, powołała rady narodowe jako terenowe organy jednolitej władzy państwowej (art.1) i zniosła związki samorządu terytorialnego (art. 32 ust.1). Majątek dotychczasowych związków samorządu terytorialnego z mocy prawa stał się majątkiem państwowym (art. 32 ust. 2). Skutki te dotyczyły jednak majątku gmin, a nie gromad. Dotychczasowe przepisy o gromadach i organach gromadzkich zachowały bowiem moc do czasu odrębnego uregulowania ustawowego (art. 44 ust. 1). Doniosłe skutki w omawianej kwestii wynikały z ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi powołaniu gromadzkich rad narodowych. W miejsce dotychczasowych gmin i gromad utworzono nowe gromady jako jednostki podziału administracyjnego wsi (art. 1), a gromadzkie rady narodowe stały się organami władzy państwowej w gromadach (art. 4). Mieszkańcom dotychczasowych gromad zagwarantowano nienaruszalność indywidualnie im przysługujących praw (art. 38), a ponadto udzielono delegacji do wydania przepisów wykonawczych regulujących m. in. tryb przekazania majątku gminnych rad narodowych i spraw zarządu mieniem gromadzkim (art. 41). W wydanym na podstawie tej delegacji rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1957 r. w sprawie zbywania nieruchomości wchodzących w skład majątku i dobra dawnych gromad (Dz.U. Nr 49, poz. 237) majątek i dobro gromadzkie traktowano jak własność państwa. Dyspozycje o charakterze właścicielskim następowały co prawda na wniosek zebrania wiejskiego, ale w formie i na podstawie uchwał gromadzkich rad narodowych, będących

organami władzy państwowej. Konsekwentnie w późniejszych aktach wykonawczych, utrzymywano tak określone zasady dysponowania mieniem. Na tle wymienionej ustawy z 1954 roku wskazywano w doktrynie, że utworzenie gromad jako jednostek podziału administracyjnego wsi spowodowało, iż przestał w sensie prawnym istnieć dotychczasowy podmiot własności mienia gromadzkiego. Przy odrzuceniu koncepcji, że mienie gromadzkie stało się własnością niczyją, jednolicie przyjmowano, że po reformie z 1954 r., pomimo braku wyraźnej deklaracji ustawowej, mienie gromadzkie stało się własnością państwa. Deklaracja analogicznej treści i o analogicznym znaczeniu została powtórzona w ustawie z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (art. 98 ust. 1). Dotychczasowe przepisy szczególne dotyczące gromad i gromadzkich rad narodowych miały znaleźć zastosowanie do gmin i gminnych rad narodowych (art. 95). Jednocześnie w art. 98 ust. 2 ustalono, że „dotychczasowe mienie gromadzkie staje się mieniem gminnym” i aczkolwiek ustawa nie zawierała wyraźnego postanowienia, że mienie gromadzkie stało się mieniem państwowym, to mienie to traktowała jako własność państwa, pozostającą do dyspozycji organów władzy państwowej – gromadzkich rad narodowych. (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 czerwca 1983 r. sygn.: IV CR 202/83).

Dla oceny czy przedmiotowe nieruchomości stanowiły majątek byłej gromady, konieczne jest wyjaśnienie daty i podstawy ich wyodrębnienia oraz wyjaśnienie, czy przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi, prawnie lub faktycznie przekazane na cele publiczne lub społeczne i stanowiły mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów tej ustawy tj. czy nieruchomości te należały do istniejącej w okresie od 1933 do 1954 roku gromady jako jednostki samorządu terytorialnego, mającej osobowość prawną i będącej podmiotem praw i obowiązków.

Zgodnie z orzecznictwem sądów brak dokumentacji poświadczającej stan prawny nieruchomości w okresie poprzedzającym datę 5 lipca 1963 r. nie uniemożliwia uznania tych nieruchomości za mienie gromadzkie. Orzekł tak Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 11 kwietnia 2019 r., II SA/Ke 120/19 oraz w wyrokach z dnia 29 marca 2013 r., sygn. II SA/Ke 77/13 i z dnia 12 marca 2015 r., sygn. II SA/Ke 11/15 – w obu sprawach NSA oddalił skargi kasacyjne odpowiednio wyrokami z dnia 5 listopada 2014 r., sygn. II OSK 1824/13 i z dnia 18 maja 2017 r., sygn. II OSK 2297/15.

W toku postępowania poczyniono zatem kroki w celu ustalenia czy przedmiotowe nieruchomości stanowiły, przed dniem 5 lipca 1963 roku, mienie gromadzkie wykorzystując zgodnie z art. 75 Kodeksu postępowania administracyjnego, dowody, które mogą przyczynić

się do wyjaśnieni sprawy i nie są sprzeczne z prawem takie jak dokumenty, wyjaśnienia, zeznania świadków.

Gromadę Brudzew z siedzibą GRN w Brudzewie utworzono – jako jedną z 8759 gromad na obszarze Polski – w powiecie kaliskim w województwie poznańskim, na mocy uchwały nr 22/54 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 5 października 1954 r. W skład nowoutworzonej gromady weszły obszary dotychczasowych gromad: Brudzew, Dębniaki, Janków III i Korab oraz pozostały obszar dotychczasowej gromady Janków II z gminy Brudzew.

Pozyskany w toku postępowania rejestr gruntów Gromady Brudzew, pow. Kalisz, wojew. Poznań, założony dnia 10 października 1955 r. zawiera wpis w IV grupie rejestrowej - grunty P.G.R.N. w Brudzewie o łącznej powierzchni 1,0000 ha.

Wedle uzyskanej przez organ z zasobu Powiatowego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Kaliszu kopii wykazu ustalenia stanu posiadania z operatu założenia ewidencji gruntów i budynków opracowanego w dniach 11 i 12 września 1965 r. dla działki oznaczonej numerem 295 władającym było Prezydium Powiatowej Rady Narodowej - Wydział Oświaty i Kultury w Kaliszu. Podmiot ten tj. Prezydium Powiatowej Rady Narodowej – Wydział Oświaty i Kultury w Kaliszu władał również działkami o numerach ewidencyjnych 294 oraz 297. Postanowieniem z dnia 4 października 1995 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu Wydział I Cywilny stwierdził, że Skarb Państwa nabył przez zasiedzenie z dniem 9 maja 1975 r. własność nieruchomości położonych w Brudzewie, gm. Blizanów oznaczonych w ewidencji gruntów jako działka nr 294 o powierzchni 0,8900 ha oraz działki nr 297 o powierzchni 1,4800 ha. Na mocy decyzji znak GG.NW 725/22/6/97 z dnia 7 marca 1997 r. przekazano Gminie Blizanów własność nieruchomości położonej w obrębie Brudzew, gm. Blizanów, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr 294 o powierzchni 0,8900 ha. Natomiast własność nieruchomości położonej w obrębie Brudzew, gm. Blizanów oznaczonej jako działka nr 297 o powierzchni 1,4800 ha została przekazana Gminie Blizanów na mocy decyzji znak GG.NW 725/22/7/97 z dnia 17 marca 1997 r.

W rejestrze gruntów Gminy Blizanów (wcześniej Lipe), wsi (wcześniej osiedla) Brudzew, wcześniej pow. Kalisz, wojew. Kaliskie (wcześniej Poznań) założonym w lutym 1967 roku widnieje wpis z 1969 roku wskazujący jako właściciela działki o numerze 295 i powierzchni 1,4600 ha Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej Blizanów.

Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Blizanowie z piśmie z dnia 28 kwietnia 1969 r. informowało, że działki ziemi które są dzierżawione przez: ***** ***** , ***** ***** , ***** ***** , ***** ***** , ***** ***** , ***** ***** , ***** ***** i ***** ***** stanowią wyłącznie grunty gromadzkie byłej GRN Lipe, obecnie przekazane GRN Blizanów. Powiatowe Biuro Geodezji i Urzędzeń Rolnych w Kaliszu w korespondencji z dnia 3 maja 1969 r. Nr. PG.fz-230/86/69 wyjaśniło, iż umowy dzierżawne we wsi Brudzew, gromady Blizanów na nazwiska: ***** ***** – 0,18 ha, ***** ***** – 0,17 ha, ***** ***** – 0,15 ha, ***** ***** – 0,18 ha, ***** ***** - 0,18 ha, ***** ***** – 0,17 ha, ***** ***** – 0,10 ha, ***** ***** - 0,11 ha, ***** ***** – 0,09 ha, ***** ***** – 0,13 ha, zawarte są na grunty gromadzkie mylnie wpisane w grupie IX-tej PFZ, dlatego Referat Państwowego Funduszu Ziemi wnosi o wprowadzenie odpowiednich zmian. Powiatowe Biuro Geodezji i Urzędzeń Rolnych w Kaliszu zawiadomiło w dniu 13 stycznia 1970 r. pismem znak PG.ew-450/321/69, że w rejestrach ewidencji gruntów wsi Brudzew wykreślono jako użytkowników PFZ: ***** ***** – 0,18 ha, ***** ***** – 0,17 ha, ***** ***** – 0,15 ha, ***** ***** – 0,18 ha, ***** ***** - 0,18 ha, ***** ***** – 0,17 ha, ***** ***** – 0,10 ha, ***** ***** - 0,11 ha, ***** ***** – 0,09 ha, ***** ***** – 0,13 ha, a grunty te zostały wykazane jako grunty gromadzkie w grupie III o łącznej powierzchni 1,4600 ha. W związku z powyższym w zestawieniu jednostek rejestrowych wg grup rejestrowych dla Gminy Blizanów (wcześniej Lipe), osiedla (wcześniej wsi) Brudzew, w grupie III – Inne państwowe i społeczne gospodarstwa rolne, wpisano grunty gromadzkie o łącznej powierzchni 1,4600 ha, co odpowiada powierzchni działki nr 295.

Decyzją z dnia 14 września 2000 r. znak GG-7430-BL 455/70/00 Starosta Kaliski orzekł o wprowadzeniu zmian w rejestrze ewidencji gruntów obrębu Brudzew, gmina Blizanów na podstawie wykazu zmian gruntowych sporządzonego na podstawie operatu pomiarowego Nr BL 05-02/2000 zarejestrowanego w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Kaliszu w dniu 11 sierpnia 2000 r. z podziału geodezyjnego działki nr 295 położonej w obrębie Brudzew, gmina Blizanów na działki o numerach: 295/1, 295/2, 295/3, 295/4 oraz 295/5, w którym geodeta *. ***** wykazał ubytek powierzchni wynoszący 0,4482 ha. Zatem łączna powierzchnia działek po pomiarach jest zbliżona do gruntów gromady wykazanych w rejestrze z 1955 r.

Nie odnaleziono natomiast tytułu nabycia ww. nieruchomości przez gromadę, potwierdzającego kiedy i na jakiej podstawie powstała masa majątkowa obejmująca przedmiotową nieruchomość przeszła na własność gromady.

Z dokumentu datowanego na 12 maja 2016 r. uzyskanego od Wójta Gminy Blizanów wynika, że właściciel działki jest nieustalony, władającym zaś jest Gmina Blizanów; działka użytkowana jest przez Gminę Blizanów, a jej przeznaczenie w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy to tereny upraw polowych na glebach o przeciętnej i niskiej przydatności produkcyjnej. Ponadto Wójt Gminy Blizanów w piśmie znak R.6822.1.2021 z dnia 7 września 2021 r. poinformował również, że działki nr 295/1-5, położone w obrębie Brudzew, gm. Blizanów nie były wykorzystywane na potrzeby szkoły w Brudzewie lecz stanowiły i nadal stanowią ogródki nauczycielskie użytkowane przez nauczycieli i byłych nauczycieli szkoły w Brudzewie.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego organ prowadzący postępowanie ustalił co następuje.

Zgodnie z § 3 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 stycznia 1937 roku (Dz.U. Nr 9, poz. 70) cyt.: „Gromada, zarządzając w granicach swych dochodów ogólnych sprawami o znaczeniu wyłącznie miejscowym, wynikającymi z sąsiedzkiego współżycia, celem podniesienia stanu kulturalnego, zdrowotnego i gospodarczego osiedli, podejmuje w miarę możliwości: 1) wznoszenie budynków publicznych szkół powszechnych i ich utrzymanie, zakładanie wzorcowych ogródków szkolnych i przedszkoli oraz budowę domów mieszkalnych nauczycieli; 2) budowę i naprawę miejscowych dróg publicznych, zakładanie ulic i chodników, budowę mostów oraz kładek służących wszystkim lub części mieszkańców gromady; 3) organizowanie i udzielanie opieki biednym mieszkańcom gromady, jak: starcom, sierotom, kalekom, i inwalidom; 4) budowę i utrzymanie domów gromadzkich mieszczących siedzibę urzędową organów gromady, bibliotekę, czytelnię i inne urządzenia gromadzkie; 5) popieranie rolnictwa oraz hodowli bydła, trzody chlewnej, owiec i drobiu przez: zakładanie poletek doświadczalnych, zakup narzędzi rolniczych, zakładanie i utrzymywanie podręcznych apteczek weterynaryjnych, szczepienia ochronne zwierząt, organizowanie stacji kopulacyjnych bydła, trzody i owiec, zakładanie i utrzymywanie grzebowisk zwierząt, zalesianie nieużytków, utrzymywanie straży polowej i leśnej, zagospodarowywanie gromadzkiej ziemi ornej, łąk, pastwisk i lasów, zakładanie i utrzymywanie sadów gromadzkich, organizowanie kursów oświaty rolniczej;”

Zgodnie z rejestrem gruntów z 1955 r. nieruchomość obecnie oznaczona jako działki

o numerach: 295/1, 295/2, 295/3, 295/4 i 295/5 o łącznej powierzchni 1,0000 ha należała do Gromady Brudzew.

Według wykazu ustalenia stanu posiadania z operatu założenia ewidencji gruntów i budynków z 1965 r. władającym działek o numerach 294, 295 i 297 było Prezydium Powiatowej Rady Narodowej – Wydział Oświaty i Kultury w Kaliszu.

Przepisy obowiązujące w poprzednim stanie prawnym ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego i przepisy wykonawcze rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 stycznia 1937 r. o gromadach rozróżniały dwa rodzaje składników majątkowych gromady – były to np. drogi gromadzkie, ulice, place publiczne, cmentarze, studnie gromadzkie albo mienie przeznaczone do użytku wszystkich, lub niektórych grup mieszkańców gromady – np. lasy gromadzkie, pastwiska gromadzkie i majątek gromadzki, którego zasadniczą cechą było jego przeznaczenie na cele ogólne – np. były to: grunty szkolne, budynki mieszczące siedzibę urzędowania gromady, biblioteki, czytelnie, itp. W rejestrze gruntów obrębu Blizanów założonym w lutym 1967 roku jako władającego gruntem działki nr 295 o powierzchni 1,4600 ha wskazano Państwowy Fundusz Ziemi.

Pismem z dnia 13 stycznia 1970 r. Powiatowe Biuro Geodezji i Urządzeń Rolnych w Kaliszu zawiadomiło, że w rejestrach ewidencji gruntów wsi Brudzew wykreślono użytkowników PFZ, a grunty jednostki rejestrowej G 148 o łącznej powierzchni 1,4600 ha, czyli odpowiadające powierzchni działki nr 295 przed podziałem zostały wykazane w grupie III – we władaniu Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej.

A zatem przedmiotowe nieruchomości oznaczone w ewidencji numerami 295/1, 295/2, 295/3, 295/4, 295/5 spełniają wymogi ustawowe do uznania ich za mienie gromadzkie w trybie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych. Zgodnie z prowadzonymi rejestrami i ewidencjami nieruchomość stanowi majątek dawnej gromady.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza, zgodnie z art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. *o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych* (Dz. U. z 2022 r., poz. 140) zostaje podana do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości oraz ogłoszona poprzez wywieszenie w urzędzie gminy oraz w starostwie powiatowym na okres 14 dni, a także zamieszcza się ją w Biuletynie Informacji Publicznej gminy i powiatu oraz w prasie lokalnej.

Od niniejszej decyzji służy prawo do wniesienia odwołania do Wojewody Wielkopolskiego, Aleja Niepodległości 16/18, 61-713 Poznań za pośrednictwem Starosty Kaliskiego, Plac Świętego Józefa 5, 62-800 Kalisz w terminie 14 dni od daty doręczenia.

Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2023 r., poz. 775) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do odwołania. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z up. STAROSTY
DYREKTOR
Wydziału Gospodarowania Mieniem
Michał Olejniczak

